

24. neděle v mezidobí

týden 13. – 20. 9. 2020 ve farnosti Pozořice

POŘAD BOHOSLUŽEB:

13. 9.	ne	24. neděle v mezidobí Ev.: Mt 18,21-35 „Neříkám ti, abys odpustil nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmasedmdesátkrát.“	7:30	za farníky
			9:15	na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodíní s prosbou o další pomoc a za živou a zemřelou rodinu
			10:45	HOLUBICE: za Františka Andrysíka, manželku, syna a živou rodinu
			16:00	SANTON: PŘÍMLUVNÁ MODLITBA ZA NÁŠ KRAJ
			19:00	ŽAROŠICE: POUTNÍ MŠE SV.
14. 9.	po	Povýšení sv. Kříže <i>svátek</i>	18:00	za Hynka a Emilií Buchtovy, dceru Annu, živou a zemřelou rodinu
15. 9.	út	Panny Marie Bolestné <i>památka</i>	14:30	HOLUBICE: <i>zádušní mše sv. za p. Josefa Adámka</i>
			18:00	BOHOSLUŽBA O SVATÝCH /Daniel Capil/
16. 9.	st	Sv. Ludmily, mučednice <i>památka</i>	16:00	MC ŠUMICE: na daný úmysl
17. 9.	čt		7:00	za Viléma Šmigu, manželku, Alexandra Sabola a duše v očistci
			18:00	HOLUBICE: za Libuši Mikešovu, manžela a celou rodinu
18. 9.	pá		18:00	za Květoslavu a Stanislava Buchtovy, dceru, vnuka, živou a zemřelou rodinu
19. 9.	so		9:00	1. SV. ZPOVĚĎ DĚTÍ /zpovídají 4 kněží/
			12:30	PŘED KOSTELEM: POŽEHNÁNÍ POZOŘIC. STÁRKŮM
			17:15	za Libuši Bínovou, syna Karla a bratra Aloise Bendu
20. 9.	ne	25. neděle v mezidobí Ev.: Mt 20,1-16 „Závidíš, že jsem dobrý?“ 1.SV. PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ	7:30	za farníky
			9:15	za Stanislava Valehracha, živou a zemřelou rodinu a duše v očistci / 1. sv. přijímání – 26 dětí/
			11:00	HOLUBICE: za Josefa Vejvara, manželku a za živou i zemřelou rodinu / 1. sv. přijímání – 5 dětí/
			15:00	sv. křtu dítěte – Jonáš Čalkovský /SIV/
			15:00 - 16:30	HOLUBICE: PŘÍLEŽITOST KE SV. SMÍŘENÍ PŘED HODY /o. Jiří Plhoň 15:00-15:45, o. Pavel 15:45-16:30/

OHLÁŠKY:

- dnes: sbírka na Boží hrob
- **FARNÍ DEN** byl zrušen. Místo toho jsme dnes pozváni ke krátké **přímluvné modlitbě na Santon** – sraz v 16 hod.
- **Výuka náboženství v tomto školním roce:** Rozvrh hodin máte pověšený na nástěnce a na farním webu. Výuka začíná v tomto týdnu.
- **V úterý je den P. Marie Bolestné, patronky poutního místa Sloup v Mor. Krasu.** Při této příležitosti vyvěšujeme **modlitební úmysl naší POUŤ DO SLOUPA**, která se letos uskuteční v sobotu 10. října: za požehnání manželům, za překonání všech manželských krizí a za správnou pastorační pomoc rozvedeným. Chceme P. Marii Bolestné přinést všechny bolesti našich rodin.
- **Maminky zvou do klubu** - každou sudou středu (tedy teď 16. 9.) od 9:30 v prostorách fary.

- **ZELENÁ ZÁPLAVA:** První ministrantská schůzka bude tento pátek od 17 hod. Po mši sv. bude v tělocvičnách ministrantský florbal. Prosíme ministranty i jejich rodiče, aby se kluci zapsali do služeb.
- Příprava biřmovanců bude v pátek od 19 hod. ve zpěvárně.
- Příští neděli bude opět měsíční sbírka na opravy.
- **SLAVNOST UDÍLENÍ SV. BIŘMOVÁNÍ** bude v sobotu 3. října ve 14:30 hod. – zavítá k nám otec biskup Pavel Konzbul.
- **HOLUBICE:**
 - **Rozvrh hodin náboženství:**
 - 2.+3. třída v úterý ve 13 hod. ve škole (o. Pavel)
 - 4.+5. třída v pátek v 15 hod. na faře (pí Štěpánková)
 - Výuka začíná v tomto týdnu
 - **Setkání farní rady** bude ve čtvrtek v 18:45 na faře.

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI:

○ MODLITBA ZA NEMOCNÉ	kostel	každá středa	21:00 – 21:30
○ SPOLČO PRO KOHOKOLIV	fara	lichý čtvrtek (1x/14 dní)	19:30 – 21:00
○ TICHÁ ADORACE	kostel	každá sobota	18:15 – 20:30

**POZNÁVÁME STARÝ ZÁKON:
MIRIAM SVĚDČÍ O SVÉM BRATRU MOJŽÍŠOVI
ÚKOL NA TENTO TÝDEN:**

Brát si příklad z lidí kolem nás, kteří prokazují konkrétní dobro.

Katecheze pap. Františka o modlitbě (gen. audience)

č. 5 – 3. 6. 2020

Modlitba Abraháma

Draží bratři a sestry, dobrý den!

V Abrahámově životě zazní znenadání jistý hlas. Tento hlas jej volá, aby se vydal na cestu, která vypadá nesmyslně. Vybízí jej, aby odešel ze svojí vlasti, oddělil se od svých rodinných kořenů a vydal se k nové, jiné budoucnosti. Všechno na základě jediného příslibu, jemuž lze pouze důvěřovat. Uvěřit příslibu není snadné, je k tomu zapotřebí odvahy. A Abrahám uvěřil.

Bible mlčí o minulosti prvního praotce. Logika věcí dovoluje předpokládat, že se klaněl jiným božstvům. Možná patřil mezi mudrce a věnoval se zkoumání hvězd a nebes. Pán mu totiž slíbil, že jeho potomstvo bude početnější než hvězdy na nebi.

Abrahám se dává na cestu. Naslouchá Božímu hlasu a důvěřuje Jeho slovu. Je důležité, že věří Božímu slovu. Jeho odchod dává zrod novému způsobu chápání vztahu k Bohu. Z tohoto důvodu je praotec Abrahám v různých duchovních tradicích – židovské, křesťanské a muslimské – považován za dokonalého Božího muže, který je s to podřídit se Bohu, ačkoli Jeho vůle působí dojmem strohosti, ne-li přímo nesrozumitelnosti.

Abrahám je tedy *mužem Slova*. Když mluví Bůh, stává se člověk příjemcem Jeho Slova a lidský život místem, ve kterém se ono Slovo dožaduje vtělení. Toto je v lidské religiozitě obrovská novost. Život věřícího začíná být chápán jako povolání, jako místo, kde se uskutečňuje příslib. Věřící se ve světě pohybuje ani ne tak pod tíží nějaké záhady, nýbrž silou příslibu, který se jednoho dne uskuteční. Abrahám uvěřil Božímu příslibu. Uvěřil a vydal se na cestu, aniž by věděl kam, jak praví list Židům (srov. Žid 11,8). Důvěřoval.

Četbou knihy Geneze objevujeme, že Abraham prožívá modlitbu v ustavičné věrnosti onomu Slovu, které mu během cesty pravidelně přichází na mysl. V souhrnu můžeme říci, že v Abrahámově životě se *víra stává dějem*. Víra se stává děním. Abrahám nás dokonce svým životem a příkladem učí cestě, na niž se víra stává dějinami. Bůh již není nazírán pouze v kosmických úkazech, jako vzdálený Bůh, který může nahánět hrůzu. Bůh Abrahámov se stává „mým Bohem“, Bohem mých

osobních dějin, vede moje kroky a neopouští mne. Je Bohem mých dnů, druhem mých peripetií, Bohem prozřetelnosti. Kladu otázku sobě i vám: máme tuto zkušenost Boha? „Svého Boha“, který doprovází, Boha svých dnů? Máme tuto zkušenost? Přemýšlejme o tom trochu.

Tato Abraháмова zkušenost nachází svědectví také v jednom z nejoriginálnějších textů dějin spirituality: *Memoriál* Blaise Pascala. Začíná takto: „Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův, nikoli Bůh filosofů a mudrců. Jistota, jistota. Cít. Radost. Pokoj. Bůh Ježíše Krista.“ Tento memoriál, napsaný na malém pergamenu, nalezeném po Pascalově smrti, zašitý v lemu jeho šatů filosofa, zachycuje nikoli intelektuální reflexi o Bohu, pojatou moudrým myslitelem, nýbrž živou zkušenost přítomnosti Boha. Pascal zaznamenává dokonce přesný okamžik, ve kterém onu skutečnost pocítil, když se s ní konečně setkal: večer 23. listopadu 1654. Bůh není abstraktní či kosmický. Nikoli. Je Bohem osoby, povolání, Bohem Abraháma, Bohem Izáka a Bohem Jakuba; jistotou, pocitem a radostí.

„Abraháмова modlitba se vyjadřuje především činy: je to člověk mlčení, na každé zastávce staví oltář Pánu“ (KKC, 2570). Abrahám nestaví chrám, nýbrž osazuje cestu kameny, připomínajícími přejítí Boha. Bůh překvapuje. Jako tehdy, kdy jej navštívil v podobě tří cizinců, které on i Sára vlídně přijímají a obdrží od nich předpověď narození svého syna Izáka (srov. *Gn* 18,1-15). Abrahámovi bylo sto let a jeho manželce asi devadesát let. A uvěřili, svěřili se Bohu, a Sára, jeho manželka počala. V takovémto věku! Toto je Bůh Abrahámův, náš Bůh, který nás doprovází!

Takto se Abrahám důvěrně seznamuje s Bohem; je schopen s ním také diskutovat, ale vždycky poctivě. Rozmlouvá s Bohem a diskutuje. Až k tomu nejvyššímu důkazu, kdy jej Bůh žádá, aby mu obětoval vlastního syna Izáka, syna svého stáří a jediného dědice. Tady Abrahám prožívá víru jako drama, jako tápavou chůzi ve tmě, pod nebem, na němž nyní chybějí hvězdy. I nám se často stává, že jdeme temnotou, leč s vírou. Sám Bůh zadržel Abrahámovu ruku, chystající se zasadit ránu, protože spatřil, že Abraháмова ochota je opravdu úplná (srov. *Gn* 22,1-19).

Bratři a sestry, učme se od Abraháma modlit se s vírou: naslouchat Pánu, kráčet, vést dialog, ba i diskutovat. Nemějme strach diskutovat s Bohem! Řeknu i věc, která se zdá poněkud heretickou. Často jsem od lidí slyšel: „Stalo se mi to a to, rozzlobil jsem se na Boha.“ – To je však také forma modlitby. Pouze dítě se totiž umí rozzlobit na tatínka a pak znovu jít za ním. Učme se od Abraháma modlit s vírou, vést dialog a diskutovat, ale vždycky s pohotovostí přijmout a splnit Boží slovo. Učme se mluvit s Bohem jako dítě se svým tatínkem, naslouchat, odpovědět, diskutovat. Avšak transparentně, jako dítě s otcem. Takové modlitbě nás učí Abrahám.

Převzato z: Česká sekce RV

<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=31188>

